

Válečné konflikty v Africe

Afrika je právem považována za nejméně stabilní kontinent na světě. Existuje zde nespočet náboženských, národnostních a jiných sporů, které dávají vzniknout ozbrojeným konfliktům, vedoucím až k dlouhotrvajícím válkám. Většina konfliktů má své kořeny již v dávné historii, původ těchto konfliktů a válek lze nejčastěji hledat v náboženských a etnických střetech ke kterým se ještě přidává příchod kolonizátorů z Evropy.

(+ *Vlastní doplnění důležitých okamžiků z historie.*)

Válečné konflikty neutuchající ani v současné době

Alžírsko

- V 19. stol. se stalo francouzskou kolonií.
- Po 2. svět. válce (WW2) je potlačeno hnutí (Fronta národního osvobození) usilující o autonomii.
- Roku 1954 jsou vyvolány ozbrojené srážky mezi muslimy a evropskými kolonisty, srážky vyústí v osmiletou válku (Osmiletá alžírská národně osvobozenecá válka).
- Roku 1962 vyhlášeno referendum o nezávislosti → Alžírsko získává okamžitou nezávislost.
- Postupný návrat alžířanů k islámským tradicím vedlo k vítězství Islámské fronty spásy (FIS) v roce 1990, následně ale byla tato strana zakázána a k vládě se dostala armáda, → zesílily teroristické útoky.
- Teroristické útoky jsou zaměřeny hlavně proti liberálním představitelům a cizincům.
- Ani reformy ústavy (např. islám jako jediné náboženství, ...) nevedly ke zmírnění násilí, válka mezi vládními vojsky a militantními skupinami pokračuje dodnes.

Rwanda a Burundi

- Až do r. 1960 (rok osamostatnění Rwandy) byly jako jeden stát pod nadvládou Belgie → mnoho společných znaků, zejména dvě proti sobě stojící etnika: Hutuové a Tutsiové.

Rwanda

- Po osamostatnění se vlády ujímají Hutuové a Tutsiové v důsledku represí opouštějí zemi. Vracejí se v 90. letech jako „Rwandská vlastenecká fronta“. Důsledkem toho byla přijata nová ústava povolující opoziční strany. Měly být uspořádány svobodné volby, ale došlo znovu k rozporům a propukly masové boje.
- Mírová dohoda o ukončení násilí byla podepsána r. 1993.

Burundi

Burundi získalo nezávislost r. 1962. Následně chtěli Hutuové provést státní převrat, ten se ale nezdařil → poprava hutuských politků.

- V 70. letech Tutsiové zmasakrovali 100 000 Hutuů, Hutuové přišli s odvetou na konci 80. let, která ale opět skončila porážkou Hutuů.

- V 90. letech se objevují náznaky pluralismu.

- R 1993 se konají první svobodné volby.

Mírové soužití mezi oběma etniky ale vydrželo pouze do r. 1994, kdy při leteckém neštěstí zahynuli prezidenti obou zemí, → vypukla krvavá válka, kdy jen za první měsíce bylo zabito přes 500 000 lidí a další 3 milióny uprchly ze země.

- Hutuové ve Rwandě začali vyvražďovat Tutsie, tato genocida je označována za jednu z největších ve 20. století.

- Situace se ještě vyhrotila, když tutsijská Rwandská vlastenecká fronta vyhlásila vítězství a ovládla 2/3 Rwandy.

- I přes zásah OSN pokračují boje neustále a nic nevede k uklidnění v obou zemích.

- Je sice připravována dohoda o ukončení konfliktu, ale ta je neustále odkládána.

Etiopie a Eritrea

- Eritrea byla italskou kolonií, Italové ale byli ve válečných letech vyhnáni Brity, kteří Eritreu opustili na začátku 50. let. → Autonomní Eritrea byla připojena k Etiopii.

- V 60. letech ale Etiopie autonomii zrušila. Eritrea povstala a začala dlouhá válka trvající až do 90. let.

- V r. 1993 se uskutečnilo referendum a Eritrea vyhlásila nezávislost.

- r. 1995 Eritrea vedla konflikt s Jemenem o Hamišské ostrovy v Rudém moři, spor byl r. 1998 mírově urovnán.

- Srážky se Somálskem, které byly časté i během války s Etiopií, se opakovaly ještě r. 1997.

- Klid mezi Etiopií a Eritreou byl opět narušen v květnu 1998, kdy byla znovu otevřena otázka sporné hranice mezi oběma zeměmi. Mnoho delegací na usmíření obou stran bylo neúspěšných. Až v červnu 2001 bylo dohodnuto v Alžíru další příměří, které mělo ukončit jejich konflikt, ale i toto příměří bylo do několika měsíců opět porušeno.

Orientace na těžební průmysl

Africký kontinent ukrývá na svém území velmi hojné bohatství. Vedle velkých zásob ropy, která je těžena převážně v přímořských státech, je zde možno nalézt i obrovské zásoby drahých nerostů a to zejména zlata a diamantů. Také kvůli těmto hojným zdrojům nerostného bohatství, nebo lépe zvláště kvůli nim, začal být africký kontinent zajímavý pro evropské mocnosti a už jim nestačilo tento kontinent pouze objevovat a poznávat. K zisku tohoto bohatství bylo nutné si místní národy podmaňovat a podrobovat. Takto začala kolonizace, která mnohdy vedla ke krvavým střetům mezi Evropany a domorodými kmeny.

Těžba surovin

Ropa – „Černé zlato“ můžeme hlavně najít ve státech při pobřeží se Středozemním mořem, jeho výskyt nen ojedinelý ani v poušti.

Největší zdroje má: **Lybie, Alžírsko, Nigérie, Kongo, Gabon, Benin, Tunisko, Zair, Súdán, Angola,**

Fosfáty – velká naleziště na SV kontinentu (až ¾ svět produkce): **Maroko + Záp. Sahara, Alžírsko, Tunisko, Mali, Togo,**

Železná ruda – nacházíme hojné zdroje: **Mauretánie, Mali, Alžírsko, Sierra Leone, Gabon, JAR,**

Bauxit – **Guinea, Sierra Leone, Ghana**

Měď – **Zair, JAR, Botswana, Zambie**

Kobalt – **Zair,**

Nikl – **Botswana, Zimbabwe,**

Chrom – **Zimbabwe, Madagaskar**

Cín - **Nigérie, Rwanda**

Azbest – **Svazijsko**

Mangan – **Ghana**

Polodrahokamy – **Madagaskar,**

Průmyslové diamanty – **Zair,**

Diamanty – **JAR, Guinea, Sierra Leone, Pobřeží slonoviny, Ghana, Středoaf. republika, Angola, Namibie, Lesotho, Botswana, Mosambik**

Zlato – JAR, Ghana, Zimbabwe,

Platina – JAR,

Uran – Gabon, Namibie,

Zemní plyn - ve větší se míře těží jen v **Alžírsku**.

Uhlí - pouze malá naleziště: **Mosambik, Svazijsko**.

Sůl kamenná - **Mali, Eritrea**,

Grafit - **Madagaskar**,

Odkazy:

- 1) Svět v němž žijeme: Austrálie, Oceánie, Afrika. Praha, Knižní klub 2004, 79 s.
- 2) Velká encyklopedie zeměpisu. 2. české vyd., Praha, Svojtka & Co., 2003, 640 s.
- 3) www.afrikaonline.cz